Dni tygodnia w przedszkolu

Poszczególna dni tygodnia i ich charakter odnosiły się do treści towarzyszących ludzkiemu życiu w całej jego złożoności, co znajduje wyraz w działaniach wychowawczo – dydaktycznych i opiekuńczych. Bł. E. Bojanowski brał przy tym pod uwagę dyspozycję dziecka do czynnego włączania się w te działania wynikającą z możliwości rozwojowych oraz rytmu życia codziennego. Takie ścisłe łączenie religii, kultury, natury i życia codziennego wpisane w pory roku kalendarzowego i liturgicznego jest skutecznym sposobem scalania nie tylko wszystkiego, co składa się na środowisko wychowawcze, w którym dokonuje się integralny rozwój dziecka, ale także wizję życia ludzkiego, którą sobie przyswaja. Każdy dzień ma swój charakterystyczny klimat wynikający z przypisanego mu patronatu, w którym realizowane są poszczególne zajęcia i różnorodne formy aktywności zawarte w planie dnia.

Poniedziałek

Dzień poświęcony Opatrzności Bożej. W poniedziałki nauczyciel uwrażliwia dzieci na dostrzeganie darów Bożej Opatrzności w codziennych sytuacjach życia oraz pięknie otaczającego świata przygotowując je krótko do modlitwy i podając intencje. Kształtuje w ten sposób postawę wdzięczności wobec Pana Boga i ludzi – dobroczyńców, za których dzieci modlą się.

Więcej w tym dniu jest zabaw niż nauki zgodnie z powyższym uzasadnieniem określonym przez bł. Edmunda.

Wtorek

W tym dniu nauczyciel przypomina dzieciom Aniołów Stróżów, zwraca uwagę na ich rolę i zadania, jakie mają szczególnie wobec dzieci oraz potrzebę naśladowania ich w życiu każdego człowieka. Bł. Edmund zaleca w tym dniu równowagę między zabawą a nauką zwracając uwagę na konieczność liczenia się z potrzebami dzieci, rytmem życia i potrzebą stopniowania zajęć, przechodzenia do kolejnych czynności tak, by dydaktyka nie dominowała nad zabawą, ale z niej wynikała we właściwych proporcjach służąc wychowaniu.

Środa

Dzień poświęcony św. Józefowi, w którym w szczególny sposób dzieci pamiętają w swoich modlitwach o zmarłych. Odbywa się w nim mniej zabaw, a więcej nauki.

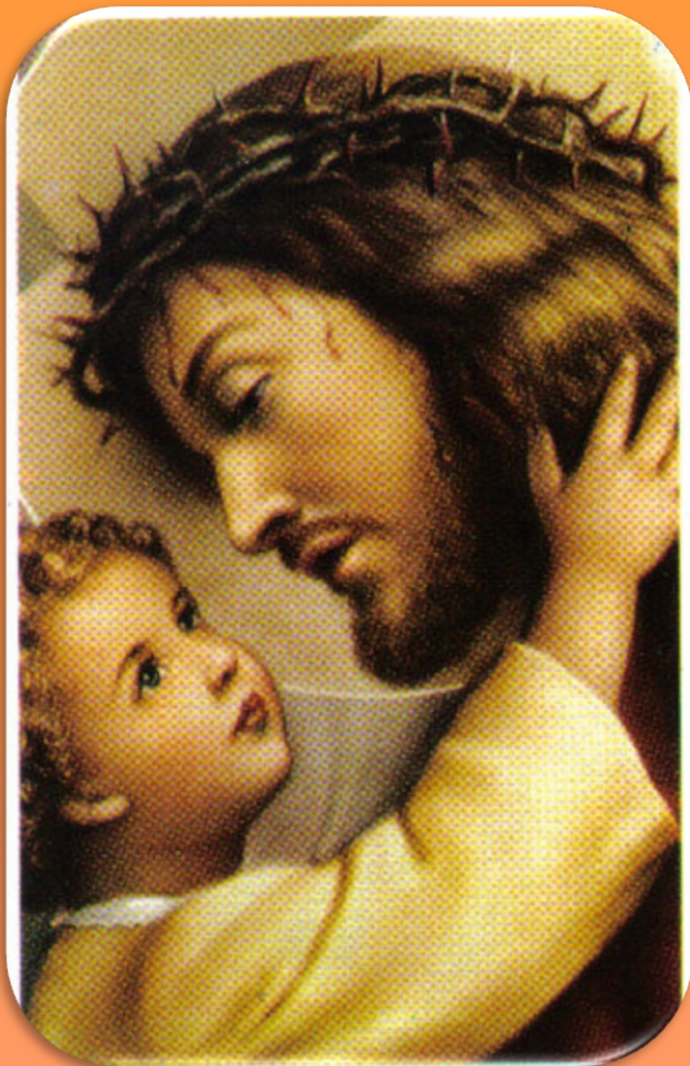
Czwartek

Dzień, w którym wspominamy pamiątkę ustanowienia Najświętszego Sakramentu jest przeżywany bardziej podniośle, dlatego przeważają wesołe zabawy.

Nauczyciel wdraża dzieci do wyrażania wdzięczności i radości poprzez dzielenia się tym, co posiadają, poprzez konkretne, dobre czyny. Zwraca także uwagę na potrzebę pamięci o ubogich, potrzebujących dobroci i miłości.

Piątek

Dzień, w którym ze względu na pamięć o Męce Pańskiej, dzieci mają możliwość uczyć się stosownego zachowania, powagi i motywacji do dobrych czynów, które są rezygnacją z czegoś, co je kosztuje, ale przynosi dobro innym. Nauczyciel w modlitwie porannej ukierunkowuje spontaniczne intencje dzieci na akty dziękczynienia za to, że Jezus oddał za nas życie, przeproszenia Go za brak miłości i zło. W ciągu dnia zwraca uwagę na to, by zabawy dzieci były bardziej ciche.